

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1 สรุป

การดำเนินการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนต่อสัมฤทธิผลทางการเรียน : ศึกษาผลการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ข้อมูลที่ทำการศึกษาเป็นข้อมูลประเภทปฐมภูมิ (Primary data) เก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่เรียนรายวิชาบัญชี 1 เมื่อภาคเรียนที่ 2/2549 จำนวนตัวอย่าง 114 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง พนวฯ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.8) สังกัดสาขาวิชาการตลาด ร้อยละ 53.5 สาขาวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ ร้อยละ 46.5

ระดับคะแนนวิชาบัญชีที่ผ่านมา พนวฯ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.2) มีผลการเรียนระดับ D และ D+ (ร้อยละ 13.2)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.2) มีพื้นฐานมัธยมศึกษาตอนปลายสาขา ศิลป์-ภาษา ขณะที่สาขาวิชานิติ มีเพียงร้อยละ 15.8

ระดับเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.8) มีระดับเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00

ด้านที่พกอาศัย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.0) อาศัยอพาร์ทเม้นต์ หรือหอพัก และอาศัยบ้านญาติ (ร้อยละ 23.7) ตามลำดับ

2. ทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชี พนวฯ

1. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก พนวฯ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกเช่นนี้ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ 43.98) และเห็นด้วย (ร้อยละ 42.1) ตามลำดับ

2. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีสามารถศึกษาด้วยตัวเอง พนวฯ นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.6) ไม่เห็นด้วยหรือกล่าวไว้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มองว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่ยากไม่สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

3. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการท่องจำมากกว่าใช้ความเข้าใจ พนบ่วงนักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44.7) ไม่เห็นด้วย ทัศนะเช่นนี้เป็นการสนับสนุนทัศนะที่กล่าวมา ข้างต้นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่ยาก ที่ไม่สามารถใช้การท่องจำ ต้องมีความเข้าใจจึงจะผ่านการสอบ วิชานี้ได้

4. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน พนบ่วง ผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.4) เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ (ร้อยละ 33.3) เห็นด้วย ต่อประเด็น ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่จากการศึกษาสายศิลป์-ภาษา จึงไม่มี ความคุ้นเคยกับการเรียนวิชาบัญชี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบวก ลบ คูณ หาร ตัวเลข

5. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีมีประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวันได้ พนบ่วง ผู้เรียน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58) เห็นด้วย และ (ร้อยละ 25.4) เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6. ประเด็นที่ว่า วิชาการบัญชีมีประโยชน์สำหรับการทำงาน พนบ่วง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.6) เห็นด้วย และ (ร้อยละ 36.0) เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยสรุป ผู้เรียนรู้สึกว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยาก แต่มองว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในการ นำไปใช้ประกอบอาชีพ

3. พฤติกรรมการเรียนบัญชี พนบ่วง

1. การเข้าชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.2) ตอบว่ามีพฤติกรรม ดังกล่าว ในระดับที่มาก

2. การเข้าชั้นเรียนสาย นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.9) ตอบว่ามี พฤติกรรมดังกล่าว ในระดับที่น้อย

3. การตามอาจารย์ในชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.4) ตอบว่ามี พฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง และ ระดับน้อย เท่า ๆ กัน

4. การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง นักศึกษาส่วน ใหญ่ (ร้อยละ 57.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

5. การทบทวนบทเรียนที่บ้าน/ที่หอพัก นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.1) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

6. การทำการบ้านด้วยตนเองที่มหा�วิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.3) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

7. การทำการบ้านด้วยตนเองที่บ้าน/หอพัก นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

8. การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อนที่บ้าน/หอพัก นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อย ละ 43.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

9. การสอนตามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาบัญชีจากผู้สอน โดยสอนตามนอกชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.1) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับน้อย

10. ก่อนสอบบททวนแบบฝึกหัดด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.4) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับมาก

11. ก่อนสอบบททวนแบบฝึกหัดร่วมกับเพื่อน ๆ นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.2) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

4. ระดับทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชี พนวจ

ระดับทัศนคติในแต่ละด้านที่มีต่อวิชาบัญชีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก เป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยอมรับว่าวิชาบัญชีมีประโยชน์สำหรับคนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีประโยชน์ต่อการทำงาน

5. พฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาโดยภาพรวม พนวจ

พฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีโดยภาพรวมพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการถามอาจารย์ในชั้นเรียน การตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน การใช้เวลาในมหาวิทยาลัย/ที่บ้าน/หอพัก ด้วยตนเอง การทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่มหาวิทยาลัย การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ การสอนตามเนื้อหาวิชาจากผู้สอนนอกชั้นเรียน การทบทวนแบบฝึกหัด จะมีพฤติกรรมที่ไม่สม่ำเสมอ ไม่ต่อเนื่อง แต่พฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอคือ ก่อนสอบบททวนแบบฝึกหัดร่วมกับเพื่อน ๆ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชีกับสัมฤทธิผลการเรียนวิชาบัญชี

จากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาที่มองว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยาก แต่ก็มีประโยชน์ต่อการทำงานนั้น พบว่า มีประเด็นหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาบัญชี คือ ความรู้สึกของผู้เรียนที่ว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน (ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นนี้)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีกับสัมฤทธิผลการเรียนวิชาบัญชี

จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติพบว่า มีพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีหลาย ๆ ด้านที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน การตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทำการบ้านด้วยตนเองที่บ้าน/หอพัก การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อนที่บ้าน/หอพัก และก่อนสอบบททวนแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

5.2 อกิจกรรม

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชีมีผลต่อการเรียนวิชาบัญชี ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก ประกอบกับผู้เรียนส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสายศิลป์-ภาษา จึงทำให้ไม่สัมทัดในเรื่องของตัวเลขมากนัก

ส่วนพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชี ก็มีผลต่อการเรียนวิชาบัญชี เช่นเดียวกัน นักศึกษามีพฤติกรรมที่ควรจะเป็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เช่น การตามอาจารย์ในชั้นเรียน การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยหรือที่พักทบทวนบทเรียน การทำการบ้านด้วยตัวเองทั้งที่มีมหาวิทยาลัยหรือที่พัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการสอบตามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาบัญชีจากผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ผลการเรียนวิชาบัญชีจึงออกมาต่ำ ก่อให้เกิดการเรียนไม่จบตามระยะเวลาที่กำหนด ไว้ในหลักสูตร หรือการพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาเนื่องจากเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือบางคนอาจจะหมดกำลังใจ ถึงกับเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียนใหม่ หรือถึงขั้nlaoออกไปก็มี

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาบัญชี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การให้กำลังใจ และการเอาใจใส่คุณของผู้สอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจที่จะเรียนวิชาบัญชีให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่าวิชาบัญชีมีประโยชน์เมื่อจบออกไปทำงาน ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงบวกอยู่แล้ว หากมีแรงเสริม ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

2. ผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนให้นักศึกษาช่วยกันทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้คนที่รู้สอนคนที่ไม่รู้จะเป็นประโยชน์มากกว่าให้อาจารย์เป็นผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว เพราะพฤติกรรมของนักศึกษาที่เรียนไม่เข้าใจส่วนใหญ่จะไม่กล้าตามอาจารย์ หรืออาจถามไม่เป็นในขณะที่ถูกถ้าถามจากเพื่อน

3. ผู้สอนต้องเน้นข้อให้ผู้เรียนทราบว่า ความสำเร็จในการเรียนวิชาบัญชีเกิดจากการฝึกปฏิบัติ หรือการฝึกทักษะในการทำแบบฝึกหัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การเรียนบัญชีไม่ได้อาศัยการท่องจำ ดังนั้น การทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง หรือกับเพื่อนทั้งที่มีมหาวิทยาลัย และที่พัก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุด

4. เพื่อให้การเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ผู้เรียนควรจะทำความเข้าใจมากกว่า ๆ ก่อนที่จะเรียน ตั้งใจ มีสมาธิในระหว่างอาจารย์สอน และพยายามทำแบบฝึกหัดในเรื่องนั้น ๆ ให้มากที่สุด หลังจากหมดเวลาเรียน และการทำความเข้าใจให้ได้ก่อนที่จะเรียนเรื่องใหม่ในสัปดาห์

ต่อไป เนื่องจากเนื้อหาของวิชาบัญชีโดยเฉพาะบัญชี 1 จะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวเนื่องกัน โดยตลอด และเป็นบัญชีพื้นฐานของบัญชีอื่น ๆ ด้วย

5. ผู้เรียนไม่ควรขาดเรียน หรือเข้าเรียนสายเนื่องจากจะขาดความต่อเนื่อง หากมีความจำเป็นจะต้องติดตามจากเพื่อนหรืออาจารย์ให้เร็วที่สุด

6. ผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าบัญชีไม่ได้เป็นเรื่องยากอย่างที่คิด โดยอาจจัดแบบการเรียนการสอนโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการจัดเป็นฐานเรียนรู้ในหัวข้อต่าง ๆ เป็นต้น

7. ผู้สอนควรมีการทดสอบบ่อย และแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง

8. การกำหนดจำนวนหน่วยกิตและเวลาเรียน ควรกำหนดเวลาในการศึกษาคืนกว่าเดือนสองเดือน ไว้ด้วย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญของการคืนค่าว่า/ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ด้านตนเอง เช่น 3(2-2-5) ซึ่งหมายถึง เป็นวิชาที่มีหน่วยกิต 3 หน่วยกิต เป็นการบรรยาย 2 คาบ ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน 2 คาบ และศึกษาคืนค่าว่าด้วยตนเอง 5 คาบ